

[Kirsten Jacobsen]

imellem, og derfor er der også nogle, vi vil stemme ja til, og nogle, vi vil stemme nej til.

Når det gælder ændringsforslagene nr. 6, 7 og 8, som er stillet af Kristeligt Folkeparti, kunne man umiddelbart tro, at det er en lempelse i forhold til det oprindelige og det foreliggende lovforslag. Men jeg har sammenholdt det med teksten i lovforslaget, og jeg mener, at der er store problemer i de tre ændringsforslag, og da forslaget nu er begæret tilbage til udvalget, vil Fremskridtspartiet ved afstemningen stemme nej til alle tre ændringsforslag. Derefter vil jeg se på dem i udvalget. Jeg er nemlig enig i intentionerne, men de skal i hvert fald stilles sådan, at de er korrekte og opfylder de intentioner, man har med dem.

Når forslaget alligevel skal til udvalgsbehandling, vil jeg også stille et ændringsforslag om at få ophævet den stramning, der er med hensyn til sommerhusene. Da det gik lidt stærkt her til sidst, kunne det altså ikke nås, hvis betænkningen skulle afgives, men nu får jeg lejlighed til at gøre det mellem anden og tredje behandling.

Sonja Albrink (CD):

CD kan støtte ministerens ændringsforslag. Vi vil stemme imod Kristeligt Folkepartis ændringsforslag, og under udvalgsbehandlingen vil vi tage stilling til selve lovforslaget.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Realkreditloven kan vel betragtes som en af hovedhjørnestenene i den finansielle verden, og det glæder mig derfor, at vi har haft mulighed for at behandle dette meget vigtige lovforslag grundlæggende og ikke, som formanden måske gav indtryk af, meget forhastet. Hr. Holger K. Nielsen bekræftede dette.

Jeg ser naturligvis meget gerne, at en så vigtig lov også får et bredt flertal bag sig, og accepterer derfor naturligvis, at forslaget går tilbage til Boligudvalget, hvor vi naturligvis, hvis det måtte ønskes, yderligere vil belyse nogle af de spørgsmål, som ikke mindst hr. Baadsgaard var inde på.

Det kan måske undre mig noget, at hr. Baadsgaard syntes, at der henstod så mange uafklarede spørgsmål. Forslaget har immervæk ligget i Boligudvalget i lige ved to måneder, så det er underligt, at mange af de ret væsentlige ting, hr. Baadsgaard tilsyneladende nu har an-

fægtelser over, først kommer op i sidste øjeblik. Jeg mener, at Boligministeriet har arbejdet helt usædvanlig hurtigt og helt usædvanlig kontant og dygtigt ved at besvare spørgsmålene i det øjeblik, hvor de overhovedet kom på vores bord. Jeg kan bekræfte det, fru Lizzie Lichtenberg sagde: at mange af dem endda var stillet, efter at der var lukket for indgivelse af spørgsmål til udvalget.

Hvad der i den forbindelse også kan undre mig, er, at en række større institutioner, foreninger osv. først efter, at lovforslaget har været til behandling i to måneder, kommer med nogle kommentarer til det. Det ville måske have været mere rimeligt, om disse interesseorganisationer havde ytret sig på et tidligere tidspunkt; så havde de naturligvis også fået svarene på et tidligere tidspunkt. Men ikke mere om det.

Jeg har trods alt indtryk af, at dette lovforslag er udtryk for, at der måske lige med hr. Holger K. Nielsen som undtagelse er en grundlæggende enighed om de principper, der skal gælde. Det er en tilpasning af realkreditverdenen til de nye finansielle markeder, til ændrede konkurrenceforhold og naturligvis først og fremmest til EF. Jeg kan sige, at vi har taget hul på det, der hedder 2. samordningsdirektiv, og at vi allerede nu har valgt at lovgive for en række områder alene for at hjælpe realkreditte på dette meget konkurrencebetonede område og give den bedre mulighed for at tilpasse sig markedet. Det synes jeg er meget positivt.

Hr. Baadsgaard stillede mig et konkret spørgsmål om, hvordan mulighederne for at genindføre kontantlån er på baggrund af den skattereformaftale, vi har. Jeg vil hertil sige, at jeg ikke ønsker, at der skal bestå nogen som helst tvivl om, hvorvidt den aftale er opfyldt eller ej. Jeg agter derfor, når forslaget nu mellem anden og tredje behandling går tilbage til udvalget, at stille et ændringsforslag, der eventuelt kunne gå ud på, at boligministeren fik bemyndigelse til at genindføre kontantlån på et senere tidspunkt; så kunne vi i fællesskab gennemgå, hvad baggrunden er for dem, og i hvilket omfang vi har mulighed for at genindføre dem.

Hr. Baadsgaard stillede spørgsmål om muligheden for at indføre standardskemaer for lånetilbud. Jeg synes, at Realkreditrådet passende som en konsekvens af denne debat kunne tage op til overvejelse, om det ville være en mu-